

РЕШЕНИЕ

№ 13851

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА

при участието на секретаря ВАЛЕНТИНА ВЛ. МИЛОВАНОВА
като разгледа докладваното от КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА Гражданско дело
№ 20211110153899 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба, депозирана от ЗАД „..... АД ЕИК ..... против ЗАД ..... АД ЕИК ..... с предявени обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 411 КЗ вр. чл.45 ЗЗД за сумата от 1917,46 лв., представляваща остатък от застрахователно обезщетение и ликвидационни разноси по полица №..... със срок на застрахователното покритие от 07.01.2019 г. до 06.01.2020 г., ведно със законна лихва за периода от 16.09.2021 г. до изплащане на вземането и с правно основание чл.86 ал.1 ЗЗД за мораторна лихва за забава върху главницата в размер на 326,50 лв. за периода от 01.01.2020 г. до 16.09.2021 г.

Ищецът твърди, че по договор за имуществена застраховка „Каско” по полица №..... е заплатил на застрахования сума в размер на 3834,92 лв., представляваща застрахователно обезщетение за л.а....., настъпили вследствие на ПТП от 07.09.2019 г., по вина на водача на л.а."..... чиято гражданска отговорност е застрахована при ответното дружество. Ищецът изпратил регресна покана до ответника за възстановяване на сумата в размер на 3834,92 лв., но последният заплатил извънсъдебно с платежно нареждане от 31.12.2019 г. единствено сумата в размер на 1917,46 лв. Моли съда да уважи исковата претенция. Претендира разноси.

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК е депозирал отговор на исковата молба. Не оспорва наличието на застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП. Не оспорва съществуването на валидно застрахователно правоотношение към датата на ПТП по договор за имуществена

застраховка, по която признава извършеното плащане на застрахователно обезщетение в размер на 3834,92 лв. за ремонт на процесния лек автомобил. Оспорва застрахованият при ответника водач да има вина за ПТП. Твърди, че ПТП е настъпило по вина и на двамата участници, поради което и претендираната от ищцовото дружество сума е намалена наполовина, съответно с приноса на водача на застрахования при него автомобил. Навежда, че от съставените документи било видно, че водачът на л.а."....." не бил съобразил поведението си с разпоредбата на чл.23 ал.1 от ЗДвП, като не е осигурил достатъчно дистанция с движещото се пред него превозно средство и по този начин допринесъл за настъпването на ПТП. Поддържа, че изплатената сума в размер на 1917,46 лв. представлява пълно удовлетворение на претенцията на ищеца, поради което и заплащането на допълнително обезщетение би било неоснователно. Моли съда да отхвърли исковите претенции и да му присъди разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 411 КЗ вр.чл.45 ЗЗД:

За основателност за предявените искове в тежест на ищеца е да докаже пълно и главно сключването от ищеца на описания в исковата молба застрахователен договор за имуществена застраховка със съответните клаузи за покриване на реализирания риск, в срока на който е настъпило процесното ПТП и неговия механизъм; причинените вследствие на ПТП щети на застрахования при ищеца автомобил и наличие на причинно-следствена връзка с пътнотранспортното произшествие, причинено по вина на водача, чиято гражданска отговорност е ангажирана от ответника, размера на причинените щети и плащането на обезщетението в полза на увреденото лице.

В тежест на ответника е да докаже наличие на правоизключващи или правопогасяващи вземането обстоятелства, респ. да докаже пълно и главно възражението си за съпричиняване, както и плащане.

Между страните не се спори, че на 07.09.2019 г. в гр. .... е реализирано ПТП с участието на л.а. „..... и л.а.“.....“, рег.№....., към датата на което за автомобил л.а."....." рег.№..... е била валидна имуществена застраховка „Каско“ при ищцовото дружество, както и че към същата дата гражданската отговорност на водача на автомобил „..... е била застрахована при ответното дружество. Не се спори, че ищецът е обезщетил застрахования при него собственик на МПС за реализираната щета по автомобила със застрахователно обезщетение в размер на 3834,92 лв., от които ответното дружество е заплатило извънсъдебно 1917,46 лв.

Посочените безспорни между страните обстоятелства се установяват и въз основа

на събраните по делото писмени доказателства – двустранен констативен протокол за ПТП (л. 10), полица за имуществена застраховка „Каско“ (л. 11-15), преводно нареждане за кредитен превод от 29.10.2019 г. (л. 34).

За установяване на механизма на ПТП са разпитани свидетелите Сл..... М. В....., водач на автомобила „.....“ (по делегация пред РС -..... в о.с.з. от 29.04.2022 г. – л.86-87), и А. Т. Х., водач на автомобила „.....“ (в о.с.з. на 29.04.2022 г. – л.90). Съдът кредитира показанията на св. В..... като съответстващи на съдържанието на подписания и от двамата водачи двустранен констативен протокол. Съдът не кредитира показанията на св.Х. в частта им, в която се описва механизма на ПТП, доколкото, видно от същите, свидетелят описва ПТП, настъпило по различно време и място от процесното, с втори участник – мотоциклет, като посочва, че е управлявал л.а.“....., в противоречие с посоченото в подписания от свидетеля двустранен констативен протокол от 07.09.2019 г. Въз основа на показанията на св.В....., на констативния протокол за ПТП и на кредитираното от съда заключение на съдебната автотехническа експертиза (л.106-113) се установява, че на 07.09.2019 г., около 10.00 часа, л.а. „..... се движи по бул.,8 – ми П.....“ с посока от бул. .... и в района непосредствено след моста на бул.“.....“, при наличието на пътен знак В23 „Забранено е завиването в обратна посока“, водачът предприема маневра за обратен завой, поради което и реализира ПТП с движещия се след него л.а.....

Въз основа на заключението на САТЕ се установява, че в резултат на този механизъм на произшествието са настъпили увреждания по имуществено застрахования при ищеца автомобил „..... изразяващи се в отразените щети в описа, изготвен от представители на ищеца в качеството му на застраховател.

Поведението на водача на л.а. „.....“ е противоправно и представлява нарушение на задължения на водача, уредени в чл. 6, т. 1 ЗДвП, с който е въведено безусловно изискване към участниците в движението, каквито по смисъла на пар. 6, т. 28 ДР ЗДвП са и водачите на ППС, да съобразяват поведението си с пътните знаци и с пътната маркировка. С чл. 47, ал. 3 ППЗДвП, наред с останалите регламентирани в разпоредбата забранителни знаци, е предвиден и забранителен пътен знак В23 за завиване в обратна посока. Предвид безусловното изискване на чл. 6, т. 1 ЗДвП, водачите на превозни средства са длъжни да съобразяват поведението си с този забранителен знак, като не извършват обратен завой в участъка на пътя, за който е относима забраната.

В отговора на исковата молба ответникът е навел своевременно възражение за съпричиняване от водача на лекия автомобил „..... който не е съобразил поведението си с разпоредбата на чл.23 ал.1 ЗДвП, което съдът намира за неоснователно. Съпричиняването има обективен характер, като от значение е единствено наличието на такава обективна причинно-следствена връзка, а е

ирелевантно субективното отношение /вината/ на пострадалия – в този смисъл т. 7 от ППВС № 17/18.11.1963 г. Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД е налице винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди – така решение № 165/26.10.2010 г. по гр. д. № 93/2010 г. на ВКС, II ТО. Съпричиняване, по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, е налице когато с действието или бездействието си пострадалият обективно е способствал за настъпване на вредоносния резултат или за увеличаване размера на вредоносните последици, т. е. когато приносът му в настъпването на увреждането е конкретен, независимо дали поведението му като цяло е било противоправно, в частност - в нарушение на Закона за движение по пътищата и виновно. Разпоредбата на чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗДвП установява обща забрана за всички участници в движението по пътищата с поведението си да създават опасност или пречки за движението, да поставят в опасност живота и здравето на хората, както и да причиняват имуществени вреди. В закона са разписани и множество конкретни предписания за водачите на превозни средства, които същите са длъжни да спазват с оглед осигуряване безопасност на движението. Установеното в случая поведение на водача на лек автомобил ".....", се явява в нарушение и на вмененото на водачите на МПС съгласно чл. 25, ал. 1 ЗДвП задължение при предприемане на каквато и да е маневра, като например да се отклонят надясно или наляво по платното за движение, в частност за да преминат в друга пътна лента, да завият надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започнат маневрата, да се убедят, че няма да създадат опасност за участниците в движението, които се движат след тях, преди тях или минават покрай тях, и да извършат маневрата, като се съобразят с тяхното положение, посока и скорост на движение. Същевременно е допуснато нарушение и на разпоредбата на чл. 26 ЗДвП, съгласно която преди да завие или да започне каквато и да е маневра, свързана с отклонение встрани, водачът е длъжен своевременно да подаде ясен и достатъчен за възприемане сигнал. По делото не са ангажирани, съответно събрани никакви доказателства, от които да може да се изведе извод нито за липса на вина у водача на застрахованото при ответното дружество МПС, нито за съпричиняване на процесното ПТП от страна на водача на лек автомобил ".....". Следва да се отбележи също така, че не се касае за осъществен от л.а. "....." удар в задната част на лек автомобил ".....", поради намаляване на скоростта и рязко спиране, а за предприета от водача на лек автомобил "....." маневра в нарушение на чл. 25, ал. 1 и чл. 26, ал. 1 ЗДвП.

Ето защо, гражданска отговорност за репарирание на настъпилите при произшествието увреждания на автомобила „.....“ носи водачът на л.а. „.....“, а ответникът като застраховател на тази гражданска отговорност има задължение да заплати обезщетение на увредения собственик, съответно на суброгиралия се в неговите права застраховател, а именно – ищецът.

Обемът и съдържанието на суброгационното вземане на застрахователя по имуществената застраховка спрямо прекия причинител на вредите, респективно срещу неговия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност", са изрично определени в [чл. 411 КЗ](#), според който застрахователят по имуществена застраховка встъпва в правата на увреденото застраховано лице до размер на платеното застрахователно обезщетение и обичайните разходи за определянето му. Размерът на застрахователното обезщетение по имуществената застраховка се определя в съответствие с клаузите на договора и то трябва да бъде равно на размера на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието ([чл. 386, ал. 2 КЗ](#)) и се дължи от застрахователя в границите на уговорената в договора застрахователна сума, като доказването на вредата е в тежест на застрахования. Обезщетението не може да надвишава действителната (при пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество - [чл. 400, ал. 1 КЗ](#), съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка - [чл. 400, ал. 2 КЗ](#). Разпоредбата на [чл. 411, ал. 1 КЗ](#) изрично включва в размера на платимото по регресен път обезщетение обичайните разноски, направени за определяне на заплатеното обезщетение. Видно от заключението на приетата САТЕ от така представения механизъм на произшествието и съпоставка на щетите от двустранен констативен протокол за ПТП и описа на застрахователя, се налага изводът, че от техническа гледна точка описаните щети по л.а „.....“ са вследствие реализираното ПТП. Вещото лице посочва, че размерът на вредите, определени по пазарни цени, възлиза на 3819,96 лв. Доколкото от заключението на вещото лице се установява, че л.а. „.....“ е бил в експлоатация осем месеца от датата на първоначална регистрация и е бил отремонтиран в официален сервиз на марката (официален фирмен сервиз) дължимата застрахователна сума е тази, по която е бил отремонтиран автомобилът в официалния фирмен сервиз и която е отразена в издадените от фирмения сервиз във връзка с ремонта фактури, поради което, при отчитане на извършеното от ответното дружество извънсъдебно плащане, предявеният иск в размер на 1917,46 лв. се явява изцяло основателен.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

За основателност на иска следва да се установи наличието на главен дълг и изпадането на ответника в забава – в случая – изтичането на срока за плащане на задълженията по договора за топлинни услуги, определен в общите условия.

В тежест на ответника и при доказване на горните обстоятелства е да докаже погасяването на дълга на падежа.

Съгласно чл. 412, ал. 3 вр. ал. 1 ЗК застрахователят по „Гражданска отговорност“ изпада в забава в срок от 30 дни от представянето на всички доказателства по регресната претенция на застрахователя по имуществена застраховка. Предвид основателността на главната искова претенция, ответникът е изпаднал в забава считано от 01.01.2020 г., след извършеното частично плащане. Съгласно чл. 6 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, до два месеца след отмяната на извънредното положение при забава за плащане на задължения на частноправни субекти, длъжници по договори за кредит и други форми на финансиране, предоставени от финансови институции по чл. 3 от Закона за кредитните институции, с изключение на дъщерните дружества на банките, включително когато вземанията са придобити от банки, финансови институции или трети лица, не се начисляват лихви за забава и неустойки, задължението не може да бъде обявено за предсрочно изискуемо и договорът не може да бъде развален поради неизпълнение. Следователно, и на основание чл. 86 ЗЗД ответникът не дължи лихва за забава за периода от 13.03.2020 г. до 14.07.2020 г. - датата, следваща датата, на която изтичат два месеца след отмяна на извънредното положение, която лихва е в размер на 66,05 лв. (размерът на лихвата за забава е изчислен от съда на основание чл. 162 ГПК) върху главницата в размер на 1917,46 лв., поради което искът с правно основание чл. 86 ЗЗД следва да се уважи до сумата от 260,45 лв. и за периода от 01.01.2020 г. до 12.03.2020 г. и от 14.07.2020 г. до 15.09.2021 г., като бъде отхвърлен до пълния предявен размер от 326,50 лв. и за периода от 13.03.2020 г. до 13.07.2020 г.

По разноските:

С оглед изхода на делото право на разноски възниква и за двете страни.

Ищецът е представил доказателства за сторени разноски в общ размер от 1071,19 лв. за платена държавна такса, депозит за вещо лице и депозит за свидетел, както и адвокатско възнаграждение, от които следва да му се присъдят на основание чл. 78 ал. 1 ГПК сумата от общо 1039,66 лв. съобразно уважената част от исковете.

На ответника се следват на основание чл. 78 ал. 3 вр. ал. 8 ГПК разноски в размер на общо 3,83 лв. за платен депозит за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение съобразно отхвърлената част от исковете.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД ..... АД ЕИК ....., седалище и адрес на управление ..... **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗАД „.....“ АД ЕИК ....., съдебен адрес гр. .... кантора №3 на основание чл. 411 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД сумата от **1917,46 лв.**,

представляваща остатък от застрахователно обезщетение и ликвидационни разноси по полица №..... за настъпили вреди по л.а....., настъпили вследствие на ПТП от 07.09.2019 г., по вина на водача на л.а."..... чиято гражданска отговорност е задстрахована при ответното дружество, ведно със законна лихва за периода от 16.09.2021 г. до изплащане на вземането, **както и** на основание чл.86 ал.1 ЗЗД сумата от **260,45 лева**, представляваща обезщетение за забава за периода от 01.01.2020 г. до 12.03.2020 г. и от 14.07.2020 г. до 15.09.2021 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за мораторна лихва за разликата над **260,45 лева** до пълния предявен размер от **326,50 лева** и за периода 13.03.2020 г. до 13.07.2020 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ЗАД ..... АД ЕИК ..... **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗАД „..... АД ЕИК ....., сумата от **1039,66 лева**, представляваща разноси в производството.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 вр. ал.8 ЗАД „..... АД ЕИК ..... **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗАД ..... АД ЕИК ....., сумата от **3,83 лева**, представляваща разноси в производството.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____